

Britisk veludtænkt modtræk til LaRouches plan: Krig, folkemord, statskup, slut med national suverænitet

Den 29. jan. (EIRNS) – I løbet af 50 års videnskabelig indsats og organisering har Lyndon LaRouche og hans internationale bevægelse konsekvent præsenteret, og hjulpet med at skabe, et nyt paradigme, som et menneskeværdigt alternativ til det døende Britiske Imperium. Et videnskabsbaseret fysisk økonomisk system tager nu form omkring Kinas Bælt- og Vejinitiativ. Genopretning af national suverænitet og en afslutning på britisk geopolitik er ved at vinde frem i takt med Ruslands strategiske indgriben i Syrien, og præsident Donald Trumps hårde anstrengelser for også at afslutte geopolitikken, som det ses på eksempelvis den koreanske halvø og hans tilbagetrækning af amerikanske tropper fra Syrien. En bredere, fungerende alliance mellem USA, Rusland, Kina og Indien ville naturligvis besegle geopolitikkens skæbne for evigt.

Det Britiske Imperiums reaktion på denne eksistentielle trussel mod deres system har talt sit tydelige sprog.

- Idet USA og Kina på instrukser fra præsident Trump og Xi Jinping forbereder sig på vigtige handelsdrøftelser i Washington senere på ugen, lancerede Storbritanniens lydige apparat i det amerikanske justitsministerium med upåklagelig timing en 23-punkts kriminel anklage mod den kinesiske chipgigant Huawei – designet til at sabotere disse drøftelser. Og i dag afholdt Senatet og Storbritanniens apparat af krigshøge i det amerikanske efterretningssamfund høringer om at fordømme Rusland og Kina og deres alliance for at være den største trussel

mod amerikansk national sikkerhed – fordi de er stærkt optaget af den videnskabelige og teknologiske udvikling af deres nationer og på grund af Bælt- og Vejinitiativet.

- Det samme britisk ledede slæng forbliver opsat på at vælte præsident Trump eller køre ham i sæk med deres geopolitiske gambitter. De opfinder ikke-eksisterende forbrydelser; forsøger at indfange ofre i forbrydelser, som de selv har begået, og hvis intet af det virker, politisk 'waterboard' og på anden vis terrorisere dem til juridiske studehandler for løgnagtigt at anklage præsidenten.
- Briterne fortsætter med at organisere stærkt for den grønne affolkning af planeten, med Tyskland i centrum for deres bestræbelser. Til deres kriminelle, uvidenskabelige kampagner for de-nuklearisering, de-karbonisering og de-dieselficering har de tilføjet deres insisteren på, at vigtige, absolut sikre, ukrudtsmidler, såsom glyphosat (anvendes i vid udstrækning i landbruget som Round-Up) forbydes med den begrundelse, at de er "kræftfremkaldende. "Dette er som den tidligere miljøkampagne for at forbyde brugen af DDT, hvilket forbud førte til millioners død som følge heraf. Det er forsætligt folkedrab.
- Storbritanniens slæng af hønsehøge i Washington er blevet sat i højt gear for at gennemføre regimeskifte i Venezuela – ikke for at komme det lidende venezuelanske folk til undsætning, som de proklamerer, men for at sætte en stopper for den Westfalske Freds system for national suverænitet. De har også til hensigt at nægte Kina og Rusland nogen rolle i hele Latinamerika – især Bælt- og Vej-alternativet til deres døende spekulative system.

Den mest effektive måde at sikre at disse farlige britiske forhalingsmanøvrer mislykkes, er at stoppe deres forsøg på statskup mod præsident Trump i USA – som Schiller Instituttets

grundlægger Helga Zepp-LaRouche gentagne gange har insisteret på. Og, som led i det, at sikre at Lyndon LaRouche, 30 år efter hans uretfærdige fængsling, endelig frifindes, og at hans politik bliver vedtaget af alle nationer rundt om i verden, især i USA.

Underskriftindsamling: Rens Lyndon LaRouches navn og få ham rensset for den uretfærdige forfølgelse, domfældelse og fængsling han var udsat for

I dag for 30 år siden: Fængslingen af Lyndon LaRouche den 27. januar 1989 definerer en æra som nu må afsluttes

Underskriv venligst denne erklæring her.

Den 21. januar 2019 – Mange amerikanere sad tilbage i tavs forbløffelse tidligere i denne måned, da den ærværdige *New York Times* og særlig undersøger Robert Muellers apparat rykkede for at stille den amerikanske præsident, Donald Trump, for retten for forræderi, fordi han turde mødes og snakke med den russiske præsident Vladimir Putin; fordi han har henvist

til NATO som værende "forældet" og stillet spørgsmålstegn ved forsvarsalliancens rolle; og fordi han fyrede sin FBI-direktør, James Comey, som forfatningen ellers foreskriver, at han har myndighed til at gøre. Mange tabte både næse og mund da det blev offentligt kendt, at de øverste rækker fra FBI, CIA og Det Demokratiske Parti – efter instruktion fra britisk efterretningsvæsen har været – og stadig den dag i dag – er engageret i et aktivt statskup imod USA's valgte præsident. Mange af jer, der læser disse linjer i dag, er med rette forfærdede over, at disse aktører, selv om de endnu ikke har nået deres mål, indtil videre er sluppet af sted med deres komplot, og at de tilsyneladende agerer med straffrihed. "Hvordan er det muligt" spørger I jer selv og jeres venner.

For at finde svaret på det spørgsmål, behøver man kun at se på begivenhederne den 27. januar 1989 – for netop 30 år siden – da Lyndon H. LaRouche og en gruppe af medarbejdere blev sat i fængsel med lange domme, for forbrydelser de aldrig begik. Vejen frem mod fængslingen af LaRouche var blevet banet gennem mange års bagvaskelse af LaRouche og hans bevægelse i medierne; en bagvaskelse som fortsætter den dag i dag og bliver udført af det samme britiske ledede politiske apparat – i mange tilfælde af de samme individuelle 'hitmen', herunder den særlige undersøger Robert Mueller – der i dag er ude efter at vælte USA's præsident.

Faktisk definerede den femårige fængsling af Lyndon LaRouche en hel æra i den moderne amerikanske historie, meget ligesom mordet på John F. Kennedy i 1963 gjorde.

Der er ingen overdrivelser i den erklæring, som Ramsey Clark, der tjente som statsadvokat i USA under Præsident Lyndon Johnson, og som også repræsenterede LaRouche i hans appeller til USA's Højesteret fremsendte i et åbent brev den 26. april 1995 til statsadvokat Janet Reno: "Jeg bringer denne sag [LaRouche] direkte til dig, fordi jeg mener, at det involverer en bredere vifte af bevidste og systematiske forseelser og magtmisbrug over en længere periode i et forsøg på at ødelægge

en politisk bevægelse og dens leder, end nogen anden føderal retssag i min tid eller mig bekendt.”

Clark sagde også: “Formålet kan kun betragtes som ødelæggende – det er mere end en politisk bevægelse, det er mere end en politisk figur, det er begge dele. Men det er en frugtbar ide-generator, et fælles formål med at tænke, studere og analysere for at løse problemer uanset indvirkningen på status quo eller på specielle interesser. Det var et overlagt formål at ødelægge dette for enhver pris ... I hvad der var en kompleks og gennemgribende udnyttelse af retshåndhævelse, retsforfølgelse, medier og ikke-statslige organisationer fokuseret på at ødelægge en fjende, denne sag måtte være nummer ét.”

Med LaRouches fængsling blev Amerika og verden frataget deres mest hæderkronede statsmand og økonom.

I og med at LaRouches politik for at erstatte Wall Street og City of Londons dødbringende udplyndring med en ny retfærdig økonomisk verdensorden med universel, højteknologisk udvikling ikke blev implementeret, forblev hundredvis af millioner af mennesker over hele verden i fattigdom og millioner omkom unødigt. Det er kun med Kinas nylige vedtagelse af politikker, der ligner dem der blev foreslået af LaRouche for 50 år siden, at folkemordet er stoppet, i det mindste i store dele af verden.

I og med at LaRouches SDI-politik, som vedtaget og foreslået af præsident Ronald Reagan i 1983, blev saboteret og ikke udført, vakler verden i dag på kanten af en termonuklear konfrontation. Kun en tilbagevenden til LaRouches oprindelige design af SDI – ballistisk missilforsvarssystem – baseret på nye fysiske principper og i samarbejde med Rusland og Kina, ikke imod dem, kan nu trække os tilbage fra afgrundens kant.

I og med at LaRouches forslag til samarbejde mellem Øst og Vest efter Berlinmurens fald og genforeningen af Tyskland – som bekendt forudsagt af LaRouche i oktober 1988 – blev

forkastet, og LaRouche halet af sted til fængsel knap tre måneder senere, blev Rusland hærgt og Vesten udplyndret under Thatcher, Bush og Mitterand. Og en bølge af permanente krige blev sluppet løs, hvilket stadig er med os i dag.

Fordi LaRouches foreslåede krig mod narkotika mod Londons 'Dope, Inc.', A/S Narkotikas' bankapparat, aldrig blev gennemført, forgifter en stofmisbrugsepidemi i dag vores nation og verden.

Og i og med at LaRouches politik for at skabe en ny renæssance af klassisk kultur og videnskab blev fejet til side, stirrer vi nu ind i et helvede af en ny mørk alder, der i særdeleshed opsluger vores ungdom.

Nogle af jer kan være uenige. Nogle vil måske mene, at ingen fængsling af en enkelt mand, uanset hvor uretfærdigt, kunne medføre sådanne resultater. Men de der tænker på den måde har endnu ikke forstået, hvordan den virkelige historie fungerer, hvordan ideer er drivkraften i menneskehedens fremskridt. Faktisk omhandler hele mængden af LaRouches livsværk og hans omfattende videnskabelige skrifter præcist dette centrale spørgsmål: menneskets unikke kreativitet, og den rolle som det spiller i udformningen af menneskets egen historie og det omgivende fysiske univers. *Læs og studer LaRouche*, hvis du ønsker at forstå, hvorfor Det britiske Imperium frygter ham så meget.

Den 30. marts 1984 skrev Lyndon LaRouche et *Udkast til Memorandum om aftale mellem USA og USSR*, med en vision for fremtiden som fortsat er ligeså videnskabeligt gyldig i dag som den var for 35 år siden. Her udtalte LaRouche: "Det politiske grundlag for varig fred skal være: a) ubetinget suverænitet for alle og enhver nationalstat, og b) samarbejde mellem suveræne nationer om at fremme de ubegrænsede muligheder for at drage nytte af fordelene ved teknologisk fremskridt, til gensidig gavn for alle. Det vigtigste element i den nuværende indførelse af en sådan politik for varig fred

er en dybtgående ændring i de monetære, økonomiske og politiske forhold mellem de dominerende magter og de relativt underordnede nationer, der ofte klassificeres som 'udviklingslande'. Medmindre ulighederne i efterdønningerne af moderne kolonialisme gradvist afhjælpes, kan der ikke være holdbar fred på denne planet.

“I det omfang USA og Sovjetunionen anerkender, at fremskridt i den produktive arbejdskraft over hele planeten er i begge parters strategiske interesse, er disse to magter bundet i samme grad og på denne måde af en fælles interesse. Dette er kernen i den politiske og økonomiske praksis, der er uundværlig for at fremme varig fred mellem disse to magter.”

Det er på tide, at Amerika gør bod for at have tolereret LaRouches fængsling for tre årtier siden – ikke fordi der blev begået en så forfærdelig uretfærdighed imod LaRouche, men fordi vi har begået en så forfærdelig uretfærdighed imod os selv og verden. Det er på høje tid at rense LaRouche og hans medarbejdere; men frem for alt er det tid til at sikre, at LaRouches politik endelig vedtages.

Underskriv venligst denne erklæring her.

LaRouches nekrolog kan læses på dansk her.

Her er et hæfte om at rense LaRouches navn. :

Download (PDF, Unknown)

Ny LaRouchePAC foredragsrække: Koncepterne bag Lyndon LaRouches internationale Nye Bretton Woods-kreditsystem

Muligheden for, at LaRouches koncepter for, hvordan samarbejdet mellem nationer bør udfoldes, bliver gjort til virkelighed, er større end nogensinde. Samtidig har disse koncepter aldrig været mere nødvendige end nu. De kan blive til virkelighed gennem det fremspirende samarbejde mellem USA, Rusland, Kina, Indien og andre ledende økonomiske magter.

Foredragstitlerne er følgende:

1. Det menneskelige sinds kreative ånd reflekterer universets underliggende kreative princip.
2. Nøglen til at forstå økonomi er videnskab og ikke matematik.
3. Eksistensen af nationalstater er en nødvendighed.
4. Hvad er kreativitet nøjagtigt, som er den sande kilde til økonomisk vækst?
5. Friedrich Schiller, frihedens digter.
6. Vladimir Vernadsky, Biosphæren og Noosphæren.

1.

2.

3.

4.

5.

6.

```
<iframe width="560" height="315"
src="https://www.youtube.com/embed/cyGJstd52-4"
frameborder="0" allow="accelerometer; autoplay; encrypted-
media; gyroscope; picture-in-picture"
allowfullscreen></iframe>
```

Et nyt Bretton Woods-system.

Det følgende uddrag stammer fra en politisk erklæring med titlen "Vejen frem: Et foreslået grundlag for en tværpolitisk aftale og indsats for indenrigs- og international økonomisk politik", og er udstedt den 15. januar 2019 af LaRouches Politiske Aktionskomité i USA. De politiske tiltag, der præsenteres heri, er også nødvendige for Danmark og andre nationer. Den første del af forslaget vedrører LaRouches fire love: 1. Glass/Steagall-bankseparation; 2. etablering af et nationalt bankkreditsystem 3. brug af statslig kredit til forøgelse af produktiviteten og energigennemstrømningstætheden gennem bl.a. moderne infrastruktur og 4. videnskabelige haste-programmer, i særdeleshed atomfusionsenergi og et program for rumforskning. Her er afsnittet om etableringen af et nyt internationalt Bretton Woods-kreditsystem:

Udover de ovennævnte indenrigspolitiske tiltag er der også et presserende behov for handling på den internationale politiske front. Præsident Trump har klart forpligtet sig til princippet om national suverænitet og er imod globaliseringen; han har udtrykt ønske om at forbedre forholdet til Rusland og Kina; men han har endnu ikke taget fat på nødvendigheden af et nyt Bretton Woods-system som en del af hans økonomiske dagsorden.

Og alligevel er den største hindring for at sikre vort lands fulde økonomiske genrejsning, og at sikre verdensfreden baseret på den økonomiske udvikling af hele planeten, at præsident Nixon den 15. august 1971 forlod Bretton Woods-systemet, herunder systemet med faste valutakurser og guldreserve-systemet, som blev indført af Franklin Roosevelt, før han døde. Bretton Woods-systemet var ligesom Glass/Steagall-loven baseret på det amerikanske systems økonomiske metoder, i modsætning til det britiske systems imperialistiske metoder, som blev fremsat af John Maynard Keynes, men afvist af Roosevelt.

Det er i dag en stor parodi, at der i den såkaldte 'Internationale Progressive Bevægelse' – grundlagt af senator Bernie Sanders samarbejdspartner Yanis Varoufakis – er dem der taler for at skabe et nyt Bretton Woods baseret på Keynes ideer, som Roosevelt afviste, for at håndhæve deres anti-Roosevelt grønne dagsorden.

I modsætning til Varoufakis har Lyndon LaRouche igennem årtier foreslået en ny Bretton Woods-aftale, der skal lanceres på grundlag af en firemagts-aftale mellem USA, Rusland, Kina og Indien, hvilket ikke blot ville tillade den største økonomiske renæssance i verdenshistorien, men også sikre global fred.

Grundlaget for et sådant samarbejde eksisterer allerede. Med Bælt og Vej-Initiativet har Kina foreslået en ny politik for samarbejde mellem alle verdens lande for at overvinde fattigdom og underudvikling gennem investeringer i infrastruktur, industri og landbrug. Dette er helt parallelt

med den politik, som Lyndon og Helga LaRouche foreslog: en politik for opbygning af en Verdens-Landbro, som nu hurtigt bliver til en ny form for økonomisk samarbejde, der har bragt optimisme og håb for fremtiden for mange lande i udviklingssektoren. Snarere at se den økonomiske opstigning af Kina, der dog er en nation på næsten 1,4 mia. mennesker, som en trussel, der skal undertrykkes, hvilket nogle tænketanke taler for, bør USA samarbejde med Kina og andre nationer i 'joint ventures' for at opbygge en ny æra i den menneskelige civilisation. Det historiske gennembrud som Kina har gjort ved med succes at lande på Månens fjerne side, og for første gang i historien at bringe biologisk liv til et andet himmellegeme – Månen – i form af en levende bomuldsplante, viser, at Kina er engageret i opdagelsen af nye fysiske principper i universet og ikke blot "stjæler vores teknologi", som anti-kinesisk propaganda ellers forsøger at antyde. Det kan kun være i De Forenede Staters interesse at samarbejde med Kina og bygge videre på det fremragende forhold, som præsident Trump har etableret med præsident Xi Jinping.

Dette er helt i tråd med den vision, som Franklin D. Roosevelt nærede i forbindelse med dannelsen af det oprindelige Bretton Woods-system ved slutningen af Anden Verdenskrig.

Principperne, som et sådant system skal baseres på, er som følger:

1. Alle former for imperialisme, herunder såkaldte globalistiske institutioner, må afvises. I stedet skal den ubetingede suverænitæt for hver eneste nationalstat respekteres. Desuden skal samarbejdet mellem suveræne nationer understøttes for at fremme de ubegrænsede muligheder for at deltage i fordelene ved teknologiske fremskridt til gavn for alle og enhver.

2. I modsætning til outsourcing-politikken for at udnytte billig arbejdskraft skal fremskridtene i arbejdskraftens produktive evne i hele verden betragtes som i den vitale strategiske interesse for alle og enhver.
3. Teknologi skal forstås som det uundværlige middel til, ikke alene at øge samfundets potentielle relative befolkningstæthed, men også uomgængeligt for at opretholde selv det nuværende niveau af befolkningspotentiale.
4. Den generelle udvikling af den produktive arbejdskraft i alle suveræne stater, i særdeleshed i de såkaldte udviklingslande, kræver global vægt på: a) at øge de procentuelle andele af arbejdsstyrken, der beskæftiger sig med videnskabelig forskning og relaterede funktioner inden for forskning og udvikling; b) at øge det absolutte og relative omfang af produktion af kapitalgoder og også omsætningsgraden i produktionen af kapitalgoder og c) at kombinere disse to faktorer for at fremskynde den teknologiske udvikling i produktionen af kapitalgoder.
5. Høje eksporttrater for produktionen af sådanne kapitalgoder for at imødekomme udviklingslandenes behov er uomgængeligt for den generelle udvikling af de såkaldte udviklingslande: Vores fælles mål og vores fælles interesse er at fremme både den generelle velfærd og fremme forudsætningerne for varig fred.
6. Ved at levere øgede mængder af højteknologiske kapitalgoder til udviklingslande fremmes

omsætningsniveauerne i de eksporterende økonomiers sektorer for avancerede kapitalvarer. Som et biprodukt af sådanne øgede omsætninger i den pågældende undersektor af eksportlandets produktion, øges raten for forbedring af teknologien i sådanne varekategorier med store fordele til følge for den eksporterende nations interne økonomi.

7. Importen af avancerede kapitalgoder øger arbejdskraftens produktive evne i den importerende nations økonomi. Dette gør det muligt for den importerende nation at producere sine varer til en lavere gennemsnitlig social pris, og gør det muligt at levere bedre kvalitet og billigere varer som betalingsmidler til de lande, der eksporterer kapitalgoder.
8. De eneste retfærdige og funktionsdygtige relationer indenfor finansiering af verdenshandelen mellem suveræne stater med forskellige økonomiske og sociale systemer er et kreditsystem baseret på faste pariteter af nationale valutaer, pariteter, der er fastsat blandt suveræne stater ved hjælp af en monetær orden med guldreserve.
9. For at forhindre, at et guldreservesystem med faste pariteter udsættes for ødelæggende inflationære spiraler, er det nødvendigt at begrænse udstedelsen af kredit inden for systemet til udlån for import og eksport af fysiske varer i kategorierne "hard-commodities".

Denne morgens stævnemøde med skæbnen

Den 27. jan. (EIRNS) – Som du sikkert ved, opfordrede 60 fremtrædende amerikanere, herunder to af Robert Kennedys børn og en nevø og medarbejdere til Dr. King på 'Martin Luther King-Dagen', den 21. januar, til en "sandheds- og forsoningskomité", for at genåbne undersøgelserne af de uopklarede mord på John F. Kennedy i 1963, Malcolm X i 1965, og Dr. King og Robert Kennedy i 1968.

Dette krav er i sig selv fuldt berettiget, selv om nogle af underskriverne kan have andre formål med det. Men det er ikke vores pointe her; her spørger vi: Hvorfor nu, efter mere end 50 år?

Ophavsmændene til opfordringen ved det muligvis ikke – nogle vil muligvis vredt afvise det. Men det er fordi, at den mulighed der indtraf for 50 år siden, på trods af alle de mellemliggende forskelle – den chance, for hvilken de ældste af os har kæmpet i over 50 år – er tilbage igen i dag, men større og bedre. HVIS vi handler nu – i dag!

Franklin Roosevelt havde for efterkrigstiden forberedt lovgivningen og institutionerne for en westfalsk verdensorden bestående af helt suveræne nationalstater, der frivilligt deltog i et internationalt kreditsystem baseret på Hamiltons principper, og hvor det stod enhver nation frit for at anvende et sådant system i deres eget land.

Men Roosevelt døde i utide, før krigen var forbi. Da vicepræsident Truman hørte, at Roosevelt var død, var hans første reaktion: "Men jeg kan da ikke være præsident. Jeg er sådan en lille mand." Lyndon LaRouche, på daværende tidspunkt

i militærtjeneste for USA i Asien, sagde nøjagtig det samme. Truman accepterede at tage imod britiske ordrer for at knuse Roosevelts planer for efterkrigstiden.

Senere, under hans rolige ydre, begyndte Trumans efterfølger, Eisenhower, at kæmpe imod. Han gik åbent ud for at sætte en stopper for britisk aggression mod Egypten i Suez-krisen i 1956. Den russiske Sputnik-satellit fra oktober 1957 gav startskuddet til Amerikas bestræbelser indenfor videnskab, højteknologi og rumfart, hvilket påbegyndtes under Eisenhower og hurtigt tog til under John Kennedys 1000 dage.

Franklin Roosevelts enke Eleanor havde rådgivet John Kennedy om fortsættelsen af sin mands arbejde, og han begyndte at gøre dette over en bred kam som præsident, inden han blev skudt. Menneskets første og indtil videre eneste besøg på et andet himmellegeme var blandt de største resultater i det tragiske 20. århundrede.

De der har studeret denne periode forstår, at Dr. King og John og Robert Kennedys uerstattelige roller var uløseligt forbundet med hinanden, til trods for alle deres mange og lange kampe og uenigheder. Malcolm X var også meget vigtig. Hvis Malcolm X, der kom i rampelyset i 1965, havde levet, ville de beskidte tricks og fælder, der blev brugt til at obstruere Dr. King, aldrig være lykkedes som de gjorde.

Det britiske Imperium dræbte alle disse mænd, og imperiet gik på krigsstien globalt med krig og økonomisk kollaps. Men vi bør huske på, hvad Lyndon LaRouche i diskussioner har sagt om dette: Det amerikanske folk skulle have imødegået de politiske mord med viljen til at fortsætte disse ledes arbejde – endnu stærkere end tidligere. I stedet trak de sig tilbage – med nogle få undtagelser som LaRouche.

LaRouche blev udsat for snigmord og derefter uretfærdigt fængslet i fem år, efter at han havde ændret historiens forløb med Reagan-tidens Strategiske Forsvarsinitiativ (Strategic

Defense Initiative, SDI). Men han fortsatte med at foreslå den 'Eurasiske Landbro', som nu er en stor realitet i Verden.

Nu står vi ved det rette, gunstige øjeblik. De udfordringer vi står over for er ikke fortidens udfordringer – de er fremtidens nye udfordringer. Hvis britisk allierede demokrater lige nu forsøger at splitte Trumps vælgerbase, så må vi samle basen ved at rekruttere dem til vores program for de virkelige løsninger, der er nødvendige nu, mens vi i samme proces splitter det Demokratiske Partis base.

Vi må, ved hjælp af LaRouches inspirerende ideer og hans personlige eksempel, mobilisere hvad historien kræver af hver af os. Som han en gang for mange år siden sagde på en konference: "Du kan være træt; du kan være ked af det. Men når historien kræver, at du tager en tørn, så tager du en tørn!"

Invitation til Schiller Instituttets Internationale konference i USA

Lad os skabe en ny og mere human epoke for menneskeheden

Schiller Instituttets konference, den 16. februar 2019 i USA

Sjældent, om nogensinde før, er verden blevet grebet af en sådan tummel, som nu. Med Brexit-afstemningen i Storbritannien, Trumps valgsejr mod det neoliberale

etablissement i USA, valget af en anti-EU-regering i Italien, De gule Vestes oprør i Frankrig – alt sammen udtryk for et globalt oprør mod den neoliberale økonomiske politik i det transatlantiske system, et system, der står overfor at opleve et nyt økonomisk krak, som er meget værre end i 2008. Samtidigt har initiativet fra Kina med Den Nye Silkevej, det største perspektiv for infrastrukturudvikling i menneskets historie, skabt en hidtil uset dynamik for økonomisk vækst og optimisme. Et nyt sæt af internationale relationer udvikler sig, hvilket skaber et potentiale for at overvinde det gamle paradigme med geopolitik og krig.

Da præsident Nixon forlod Bretton Woods-systemet i august 1971, var det Lyndon LaRouche, som profetisk og offentligt advarede om, at en fortsættelse af den monetaristiske politik, der erstattede det, uundgåeligt ville føre verden til faren for en ny depression og en gentagelse af fascismen, medmindre der blev oprettet en ny, retfærdig økonomisk verdensorden.

I dag manifesterer faren for en ny fascisme sig tydeligt gennem bestræbelserne fra det gamle paradigmes kræfter på at opretholde en unipolær verden gennem løbende geopolitiske konfrontationer, selv med risiko for at kaste verden ud i en ny verdenskrig, som denne gang indebærer faren for udslettelsen af den menneskelige art med atomvåben. På den anden side er en ny, meget mere retfærdig økonomisk verdensorden hurtigt på vej frem, en verdensorden, som for første gang giver udviklingslandene mulighed for at overvinde underudvikling og fattigdom. Det bedste eksempel på dette er Kinas fantastiske præstation med at løfte 800 millioner mennesker ud af fattigdom i løbet af de sidste 40 år, et ubestrideligt bevis på et princip for hele verden. Hvis Kina kan gøre dette, hvorfor kan vi så ikke? Hvis Vesten forsøger at undertrykke fremkomsten af dette nye system, står Verden i fare for at falde i "Thukydid's fælde", nemlig faren for at den nuværende dominerende magt forsøger på at forhindre den nye magt i at opstå ved krig: en apokalypse – i en tidsalder med

atomvåben.

Lyndon LaRouche udviklede en unik videnskabelig teori om fysisk økonomi, hvilket etablerede ham som verdens fremmeste økonom, hvis analytiske tilgang og kreative kraft i formulering af løsninger er mere presserende end nogensinde før. Han har krævet etableringen af et nyt Bretton Woods-system, i samme ånd som Franklin D. Roosevelt havde til hensigt: nemlig at erstatte det nuværende spekulative system gennem konkursbehandling og omorganisering, og oprette et nyt internationalt kreditsystem, hvis hovedformål er at skabe en videnskabelig drivkraft for verdensøkonomien, som det presserende grundlag for at muliggøre teknologioverførsel til udviklingslande for at overvinde resterne af kolonialisme for altid. Den næste økonomiske platform, som defineret af LaRouche, skal være en fusionsbaseret økonomi med internationalt samarbejde inden for rumforskning og rumrejser, der er rettet imod etablering af landsbyer på månen. Dette bliver den nødvendige næste fase i udvidelsen af infrastrukturen i Den Nye Silkevej – som bliver til Verdenslandbroen – ud i det nærliggende rum.

I 2005 udviklede LaRouche en smuk vision for planetens næste 50 år, en vision om samarbejde på grundlag af et nyt sæt af internationale relationer, inspireret af ideerne og forståelsen af universets lovmæssighed fra sådanne tænkere som Nicholas af Cusa, Gottfried Wilhelm Leibniz, Vladimir Vernadsky og Albert Einstein.

LaRouche har også specificeret, at fire nationer, nemlig USA, Kina, Rusland og Indien, er unikt positioneret til at indlede et nyt system, hvor alle suveræne nationer kan deltage som ligestillede. Det Britiske Imperium er yderst opmærksom på denne fare for dets eksistens, hvilket for en stor del forklarer, hvorfor de har gjort alt for at vælte Trumps præsidentskab i USA, og for at forhindre udviklingen af et gavnligt forhold mellem USA og især Rusland og Kina.

Det har været en integreret del af LaRouches filosofi, at der ikke er nogen skelnen mellem naturvidenskab og stor klassisk kunst, da det er de samme kreative evner i det menneskelige sind, der skaber gyldige opdagelser både indenfor videnskab og kunst, opdagelser, som tjener som drivkraft for al økonomisk udvikling. I dag oplever vi i Vesten en dyb moralsk og kulturel krise, hvilket ikke alene truer vort samfunds moralske fibre, men fører til ødelæggelsen af det kreative potentiale i nutiden og fremtidige generationer.

Det er derfor et eksistentielt spørgsmål for civilisationen at skabe en ny renæssance af klassisk kultur i samme tradition som Bach, Mozart, Beethoven, Schubert, Schumann og Brahms. Samtidig må og skal menneskets højeste idealer, som udtrykt af de største digtere og filosoffer, genoplives. Den kulturelle krise kan kun overvindes gennem æstetisk uddannelse af mennesket med det udtrykkelige sigte at skabe smukke sind og sjæle.

Det er formålet med den kommende konference med Schiller Instituttet i USA at samle tænkere fra USA og andre lande, der er motiveret af det presserende behov for at præsentere ideer i den hensigt at forme det nye paradigme – den nye epoke af menneskeheden – på en sådan måde, at den langsigtede overlevelse af den menneskelige art garanteres.

Panel 1: En ny verdensorden, baseret på naturlov: Kan menneskeheden regere sig selv for at sikre vores eksistens som en art? Lyndon LaRouches koncept om en Fire-Magts-aftale: De næste 50 års menneskelige udvikling.

Panel 2: Principperne for fysisk økonomi: Leibniz, Hamilton, List, Carey, LaRouche. Systemet med amerikansk økonomi og den kinesiske model. Afrika som det nye Kina, med afrikanske egenskaber.

Panel 3: Det fantastiske perspektiv med en international renæssance af klassisk kultur. Den æstetiske uddannelse af

mennesket for sindets og sjælens skønhed.

Panel 4: Videnskabens grænser: Hvordan vil menneskeheden se ud om 100 år? Den videnskabelige metode, der ligger til grund for LaRouches økonomiske principper. Hvad adskiller mennesket fra dyrene?

Klassisk musikkoncert om aftenen.

Deltag den 16. februar 2019!

For mere information, kontakt:

Schiller Instituttet

Sankt Knuds Vej 11, kld. t.v.

1903 Frederiksberg C

E-mail: si@schillerinstitut.dk

Tlf.nr.: fastnet: 35 43 00 33, mobil: 53 57 00 51

Kontaktpersoner

Michelle Rasmussen ● 53 57 00 51

Feride Istogu Gillesberg ● 25 12 50 33

**POLITISK ORIENTERING den 24.
januar 2019:**

**EU og dets bankerotte
paradigme disintegrerer
lige så hurtigt som den
britiske elites kontrol. Klik
her for diskussionen.**

Med formand Tom Gillesberg

Diskussion: 43 min.

Lyd:

**Helga Zepp-LaRouche: "USA bør
genoplive forestillingen om
"Dette skønne land, USA"**

Den 23. januar 2019 (EIRNS) –Helga Zepp-LaRouche gjorde de følgende bemærkninger i dag til den amerikanske afdeling af LaRouche-bevægelsen:

Vi befinder os i den begyndende fase af en fuldkommen ny era i den menneskelige civilisation, og alt vi skal, er at udrydde

konceptet om at geopolitiske interesser skal forsvares under alle omkostninger, selv hvis det betyder tredje Verdenskrig og menneskehedens udryddelse. Der er et alternativ og det hedder et nyt paradigme for nye relationer mellem nationer; win-win samarbejde.

Den eneste forskel er, at formålet er at kultivere en befolkning med fremragende egenskaber. Jeg har læst en artikel, hvori alle bidragyderne siger, at den eneste årsag til, at Kina er fremstående i rumfart, er at partiet kontrollerer videnskab og teknologi. En kinesisk lærd person besvarede denne udtalelse ved at sige: Nej, det er fordi vi er fuldstændigt fokuserede på opdagelser, fremragende uddannelse og fordi vi har en stor og talentfuld befolkning på 1,4 milliarder mennesker og man kan ikke frembringe videnskabelige opdagelser gennem diktatur. Det er netop hvad Friedrich Schiller har uddybet ved mange lejligheder.

Der er ingen grund til at disse idéer ikke skulle kunne genoplives i det smukke land, Amerika, det land, som havde til formål at tjene som et håbets fyrtårn og som frihedstempel for verden.

Lige nu er dette ikke tilfældet. Vi har en verden i kaos. Men hvis folk har en idé om, at USA er nøglen til at løse krisen i verden – og på en vis måde kan USA's bedste tradition genoplives. Men det skal genoplives i form af en republik. Som både George Washington, Benjamin Franklin og mange andre store præsidenter sagde: "Vi giver jer en republik, men det er jeres opgave at forsvare den." Og det er netop hvad der står på spil i dag.

Med det på sinde mener jeg, at folk bør have en patriotisk kærlighed overfor Amerika fordi det netop er dét, som er påkrævet. Det betyder dog ikke, at man skal være chauvinistisk og fokusere på ét land alene, man bør efterstræbe at være det som Friedrich Schiller kalder "en patriot og en verdensborger." Det er på ingen måde en modsætning. Man skal lade sig inspirere af en lidenskabelig kærlighed for menneskeheden, og det vil give en vinger, gøre en til en krigsengel, så man kan opnå mirakler og overkomme den lille indvendige stemme som siger "åh nej, det vil jeg ikke, jeg har en anden agenda, og det er ovenikøbet for svært!" Derved kan man blive en gigant som kan "hoppe over egen skygge" som det

tyske ordsprog siger. Således kan du transformere dig selv til den krigsengel, som verden har brug for lige nu.

Briternes panik vokser; Vil Trumps missilforsvarsplan blive LaRouche og Reagans SDI?

Alt imens et af imperiets favorit læk-organer, BuzzFeed, udstillede sig selv med dets seneste løgnehistorie om præsident Trump, åbnede han udsigten til, at LaRouche's SDI design (Strategic Defence Initiativ, red.) kunne komme tilbage på dagsordenen. Og mens May og Macron fortsætter i deres forgæves forsøg på at opbygge den sammenfaldende neoliberale model, fortsætter italienerne fremad.

Denne uges Schiller Institut webcast med Helga Zepp LaRouche præsenterer et optimistisk perspektiv på, hvad der skal til for at afslutte æraen med britisk imperialistisk geopolitik

Vil 'krigsfraktionen' kontrollere Trumps missilforsvar?

Helga Zepp-LaRouche svarer

Den 20. januar (EIRNS) – Under Helga Zepp-LaRouches ugentlige strategiske webcast den 19. januar blev hun spurgt af værten Harley Schlanger, om præsident Donald Trumps netop annoncerede missilforsvarsplan kunne blive noget lignende Lyndon LaRouches og Ronald Reagans SDI? (Strategic Defense Initiative, red.)

Fru LaRouche svarede: “Selv om det er meget interessant, og mange medier faktisk henviste til præsident Reagans SDI, ville jeg sige, jeg ville gerne vente og se om dette udspil også omfatter et tilbud til Rusland og Kina, fordi det faktisk er hvad Reagans SDI gjorde, eller er det, som nogle af kommentatorerne – også i Rusland og de kinesiske medier – er bekymrede for, et forsøg på fra hvad man generelt kan kalde ‘krigsfraktionen’ i USA at etablere overlegenhed i rummet; og som Global Times for eksempel sagde, et forsøg på at sikre at USA muligvis kunne angribe et land med atomvåben og ikke være bange for, at USA selv ville blive udsat for et modangreb? De kalder dette en illusion, som ikke vil fungere, at det vil føre til annullering af princippet om “garanteret gensidig ødelæggelse” og afskrækkelse. Nu er det ikke nødvendigvis en dårlig ting, for hvis man husker tilbage... da min mand udviklede, hvad der blev SDI, var det den eksplicitte ide at erstatte princippet om gensidig sikret ødelæggelse med begrebet gensidig sikret overlevelse.

“Det var min mands reaktion på krisen med mellemdistanceraketterne i Europa, SS-20 og Pershing II, som i begyndelsen af 80’erne havde et ‘launch-on-warning-beredskab, hvorved faren for en utilsigtet atomkrig var ekstremt høj. Så min mand påbegyndte i slutningen af 70’erne at udvikle dette forslag om at de to supermagter sammen skulle udvikle nye våbensystemer baseret på ‘nye fysiske principper’... udvikle dem sammen, installere dem sammen, og på den måde – for første gang – gøre defensiven mindre kostbar end offensiven, og i den proces gøre atomvåben overflødige.

“På det tidspunkt havde vi såkaldte diskussioner ‘bag kulisserne’, på vegne af USA’s Nationale Sikkerhedsråd, med officielle repræsentanter for Sovjetunionen, og min mand og jeg var involveret i disse drøftelser igennem et helt år. Og så i februar ’83 kom der svar tilbage fra Moskva om, at de ikke kunne lide dette forslag, med argumentet, at det ville bringe Vesten flere fordele end Sovjetunionen; hvilket i øvrigt ikke var sandt, fordi præsident Reagan tilbød to gange, en gang i marts 1983 og igen otte måneder senere, at USA ville hjælpe Sovjetunionen med at anvende gennembruddene i den nye militære teknologi, genanvendelse af dem i civilsektoren, og på den måde overvinde visse flaskehalse i Sovjetunionens civile økonomi. Og min mand uddybede dette forslag og gjorde det til et såkaldt “udkast til protokol for supermagterne”, hvorved de ville gå sammen om et fælles ‘science-driver’-program, øge verdensøkonomiens produktivitet og gennem en gigantisk teknologioverførsel til udviklingslande overvinde underudviklingen i Den tredje Verden. Dette var det oprindelige, ‘rigtige’ SDI ...

“Så det var derfor en fantastisk ide, der kunne have afskaffet både Warszawa-pagten og NATO, og det ville have ændret kursen for menneskeheden, hvis det ikke var blevet afvist af ‘høgene’ på begge sider – både Bush-fraktion i Reagan-administrationen og Ogarkov-fraktionen i det sovjetiske lederskab.

“Nu, eftersom Trump kun har givet en indledende erklæring, og de tre repræsentanter fra USA, der præsenterede dette for pressen, sagde også dybest set ting – en af dem sagde, at dette bare er en reaktion på Ruslands og Kinas hypersoniske missiler; en anden sagde grundlæggende, at dette ikke er en hyldevare, men at det vil blive udviklet – så det ser ud til, at det på dette stadium er et gigantisk forsknings- og udviklingsprogram. Men det centrale spørgsmål er, og det insisterer jeg på: Vil det omfatte et samarbejde med Rusland og Kina, eller vil det være rettet imod dem? Dette vil afgøre spørgsmålet om, hvorvidt det er i SDI’s fodspor eller ej; og

lad os håbe på det bedre, fordi præsident Trump søger et bedre forhold til Rusland; han laver meget gode ting med Kina nu; han vil trække sig ud af Syrien og Afghanistan. Så jeg giver ham absolut fordel af tvivlen, og lad os så se hvad det viser sig at være.”

Eliten der fejlede

Den 17. januar (EIRNS) – Den 22. december, nogle uger før Theresa Mays uårte parlamentariske nederlag den 15. januar, fremhævede the London Economist en kronik under pseudonymet “Bagehot” med titlen “Eliten der fejlede: Storbritanniens politiske krise udstiller dets lederes utilstrækkelighed.”

Bagehot skrev: “Den britiske politik har i det forløbne år måttet udholde en forbløffende række af sygdomme. Kabinettet har mistet en udenrigsminister og to Brexit-ministre, for ikke at nævne masser af småfisk. Parlamentet har stemt om at ‘blokere for regeringen’ (“hold the government in contempt”). Det Konservative Parti har holdt en mistillidsafstemning om premierministeren og efterladt hende slemt vingskudt. Og det bliver værre. Der er ikke noget parlamentarisk flertal for nogen Brexit-aftale, og ingen vej ud af dødvandet som ikke ville bryde afgivne løfter – og sandsynligvis tilmed hoveder.

“Der er to populære forklaringer på dette kaos. ... Begge forklaringer har fortrin. Men der er også en tredje: at landets ledelsesmodel er i opløsning. Storbritannien styres af en selvbestaltet klike, der belønner medlemskab af gruppen fremfor kompetence, og selvtillid fremfor ekspertise. Dette ‘kameratokrati’ (nedsættende betegnelse for en regerende

elite, der stammer fra samme sociale baggrund, red.) har endelig mødt sit Waterloo.”

Nok så væsentligt, i dagens udgave af den London-elskende New York Times stilles den samme diagnose – dog sagt meget hårdere – i artiklen af Pankaj Mishra med titlen ‘Den britiske styrende klasses ondartede inkompetence: ‘Kameratokraterne’, der trak grænser fra Indien til Irland, får med Brexit en dosis af deres egen medicin”. Mishra kalder Louis Mountbatten, den kongelige person, der som Indiens sidste vicekonge kastede landet ud i folkemord – en “løgnagtig, intellektuelt begrænset bondefanger”.

“Mountbatten, der i britiske flåde kredse blev spottet som ‘katastrofe-mesteren’, var et repræsentativt medlem af en lille gruppe af britiske mænd fra over- og mellemklassen, hvorfra de imperialistiske herrer i Asien og Afrika blev rekrutteret. Frygteligt dårlig udrustet til deres enorme ansvar, tillod Storbritanniens brutale imperialistiske magt dem at famle sig vej gennem verden, “en verden”, som EM Forster skrev i “Bemærkninger om den engelske karakter”, “hvis rigdom og underfundighed de ikke kunne have nogen forestilling om.”

“Forster skylder Storbritanniens politiske fiaskoer på landets privatuddannede mænd, unge umodne begunstigede af landets elitære skolesystem. Disse evige skoledrenge, hvis indflydelse er helt ude af proportion med deres antal, er bestemt overrepræsenteret blandt ‘the Tories’ (medlemmer af det britiske konservative parti, red.). De har i dag kastet Storbritannien ud i sin værste krise nogensinde og udstiller landets incestuøse og selvbetjenende regerende klasse som aldrig før.”

Uanset disse detaljer er fakta stadig fakta. Det britiske etablissement er en fuldstændig fiasko. Det kan ikke være anderledes. Som Lyndon LaRouche har sagt, og som enhver leder af den amerikanske republik har forstået, har der aldrig været

et imperium, som ikke har fejlet og kollapsede. Under Londons dominans var det 20. århundrede et af de værste i menneskehedens historie, på trods af nogle store fremskridt i øvrigt. På baggrund af de katastrofer, der blev skabt af Storbritannien, blev Lyndon LaRouches forslag til et Strategisk Forsvarsinitiativ gjort til amerikansk politik under Ronald Reagan, og LaRouches forslag til en Eurasisk Landbro blev taget op af den kinesiske regering – som Bælt- og Vejinitiativet – og derefter af mange andre, og er nu ved at blive en stor kraft i verdenshistorien. Nu må LaRouches design for Alexander Hamiltons forfatningsmæssige kreditsystem sættes øverst på dagsordenen, både for USA og for hele verden.

Den britiske elite har fuldstændigt fejlet. Fejltagelsen fra 1763 hævner sig nu. Men uanset hvad må den elite nu endeligt besejres og straks fjernes. Hvis det ikke sker, vil imperiet rejse sig fra dets ruiner for at gøre et sidste desperat og rasende anslag.

Hvem vil fjerne det? Nogle af de mennesker, som lige nu læser disse ord, vil få en afgørende rolle.

**Den underliggende positive
dynamik i Verden som det
Britiske Imperium
prøver på at holde skjult for**

dig

Hvis man lytter til de vestlige nyhedsmedier, skulle man tro, at verden er helt kaotisk og uden noget ordnende princip overhovedet. Ved imidlertid at træde to skridt tilbage og sætte amerikanske og europæiske "aktuelle begivenheder" i sammenhæng med det der sker i resten af verden, er det lettere at se, at hvad der foregår i Vesten er etableringsreaktion på de positive kræfter for forandring, der er på spil over hele kloden. Samtalerne mellem Xi og Kim bevæger sig fremad, og foregriber et muligt andet topmøde mellem Trump og Kim; potentielle fremskridt i samhandelsdrøftelserne mellem USA og Kina; Trumps beslutning om at trække USA ud af Syrien i forbindelse med Astana-processen; Kinas succesfulde landing af Chang'e 4-fartøjet på den fjerne side af månen, og meget mere. Hør med når Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, og Harley Schlanger diskuterer alt det, som medierne forsøger at skjule for dig!

POLITISK ORIENTERING den 10. januar 2019: Velkommen til 2019: Ud af kaos kan skabes en ny bedre verdensorden

Med formand Tom Gillesberg

Kinas Chang'e-4 mission til Månens bagside indleder en ny æra.
Tirsdagens brexit-afstemning: Hvad sker der bagefter?
De gule Vestes er en massestrejke i Frankrig.
Trump trækker de amerikanske styrker ud af Syrien.
Finanssystemets fortsatte disintegration.
Yemenitiske fredsforhandlinger.
Folketingsvalg i Danmark.
Kattegat-broen: Bilbro eller en kombineret bil- og togbro?
Lydfil:

Briten erfarer at det ikke er så let at dæmme op for menneskelig kreativitet

Det er værd at understrege, at der i løbet af den sidste uge har været to fremragende strategiske udviklinger, bemærkede Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche i dag. Den første er den epokegørende præstation af Kinas Chang'e-4-Månemission, som allerede frembringer en "Sputnik"-lignende effekt internationalt, lige fra entusiastiske lykønskninger og invitationer til løbende samarbejde fra Afrika, Latinamerika, Asien og dele af det videnskabelige samfund i Vesten til tænderskærende frustration fra det tyske formiddagsblad Bild Zeitung, som er forfærdet over, at Kina på denne måde har fået forspring overfor Vesten.

Hvad Chang'e-4 viser enhver der er parat til at åbne øjnene, sagde Zepp-LaRouche, er, at Kina er på den rette vej til videnskabsbaseret fysisk økonomisk udvikling, herunder Bælte- og Vej Initiativet; og at Vesten er idiotisk galt afmarcheret og må bringes til fornuft – en opgave der vil være i centrum

for Schiller Instituttets kommende konference.

Den anden større udvikling var aflysningen af NASA's invitation til topchefen for Roscosmos, Dmitry Rogozin, som havde planlagt at komme til USA for at tale til ledere fra NASA og holde møder med hans kolleger. Denne handling, der skete på foranledning af demokratiske senatorer og andre, er fuldstændig sindssyg, sagde Zepp-LaRouche: USA kan ikke engang komme til den internationale rumstation uden russiske raketter! Vi saver den gren af, som vi selv sidder på. Hvis vi skal skabe en global alliance for udvikling, der ledes af de fire stormagter specificeret af Lyndon LaRouche – USA, Rusland, Kina og Indien – er aflysningen af Rogozins besøg det værst tænkelige, man overhovedet kunne gøre.

Disse to udviklinger afspejler de igangværende, modsatrettede processer; og som sådan indkapsler de den opgave, som planeten står overfor i dag.

De foregår i forbindelse med en ulmende massestrejke, der – om end ujævnt – fejer hen over planeten, en ulmen der stædigt undviger britisk kontrol. Dens udtryk omfatter:

- Chang'e-4-missionen: Briterne finder til deres forfærdelse ud af, at når menneskelig kreativitet som sådan fanger menneskers fantasi, er det smitsomt.
- Brexit processen: I takt med at Storbritannien slingrer mod en "hård-Brexit" i forhold til EU den 29. marts, er en større kapitalflugt fra City of London allerede påbegyndt, hvilket – ifølge nogle regnskaber – udgør mere end 10% af aktiverne i den britiske banksektor, for ikke at nævne den langt mere signifikante derivat-spekulationsboble, der drives af London.

- Trumps præsidentskab i USA: Trump fortsætter med at modstå de støjende forsøg på at stoppe hans fastlagte politik om at afslutte de "uendelige krige" overalt. Det er ikke kun Syrien, der står på spil, eller hele Sydvestasien for den sags skyld; det er hele det "specielle forhold" med briterne og deres geopolitiske og økonomiske vanvid.
- Protestdemonstrationer med De gule Veste: Som LaRouche-allierede og tidligere franske præsidentkandidat Jacques Cheminade har understreget, er det et ulmende massestrejke-fænomen, der finder sted i Frankrig, men det udspringer ikke fra Frankrig – det er en del af den samme globale proces med afvisning af de mislykkede institutioner, som også ses andre steder.
- López Obrador-præsidentskabet i Mexico: AMLO (Andrés Manuel López Obrador, red.) fører støt Mexico tilbage til sin historiske, nationalistiske politik med økonomisk vækst, et stærkt præsidentskab og respekt for national suverænitet samt ikke-intervention i andre nationer. London troede, de havde dræbt dette Mexico – men de tog fejl.

Ligesom briterne erfarer, mere generelt, at det ikke er så nemt at dæmme op for og dræbe menneskelig kreativitet, når først den er begyndt at brede sig.

Kast nyt lys på planeten Jorden

Den 6. januar (EIRNS) – NASA's administrerende direktør, Jim Bridenstine, bekræftede i weekenden, at NASA's invitation til den russiske generaldirektør for Roscosmos, Dmitry Rogozin, om at besøge USA er blevet aflyst på grund af pres fra amerikanske senatorer, der er involveret i vedholdende konfrontation med Rusland. Denne beslutning er ikke alene en yderligere provokation fra det amerikanske "krigsparti", der befinder sig i et tæt omløb omkring det Britiske Imperiums politiske etablissement. Det kommer på et afgørende tidspunkt for et potentielt samarbejde mellem fire stormagter – Rusland, Kina, Indien og USA – om det mest betydningsfulde af de forhold som menneskeheden står over: Videnskabeligt samarbejde om rumforskning, den næste store 'grænse' for menneskehedens voksende herredømme over vores univers. Bestræbelser på at forpurre et sådant nødvendigt samarbejde er virkelig en forbrydelse mod menneskeheden.

Som Wu Weiren, chef for Kinas måneprogram, så veltalende udtalte umiddelbart efter den spektakulære Chang'e-4 månelanding: "At udforske det ukendte er menneskets natur. Månen er en mystisk verden for os. Vi har et ansvar for at udforske og forstå den. Månens udforskning vil også uddybe vores forståelse af Jorden og os selv."

Det pres, der i dette tilfælde anvendes af amerikanske senatorer, er kun en del af det Britiske Imperiums strategi om at bruge den nye amerikanske Kongres – herunder dens medieforstærkede kampagne for at afsætte præsident Donald Trump ved en rigsretssag; den igangværende heksejagt i form af Muellers undersøgelse; og internationalt pres fra "fremmede magter"


(dvs. briterne) for at lægge præsident Trump i en spændetrøje. Disse tiltag er taget i anvendelse for – på den ene eller anden måde – simpelthen at forhindre ham i at regere som præsident, baseret på den politik, som han blev valgt på.

Hvad der også er sigende er indsatsen i den 11. time for at sabotere Trumps tilbagetrækningspolitik for Syrien, eftersom de frygter potentialet for en fuldstændig omorganisering af Sydvestasien, væk fra årtier (eller ligefrem århundreder) med det Britiske Imperiums blodige geopolitiske 'Great Game'.

Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, tilrådede i dag: Ignorer distraktionerne. Hold nationens opmærksomhed fokuseret på de virkelige problemer, som verden står overfor: Firemagts-samarbejdet om at skabe et nyt paradigme i retning af den kurs, der er udlagt med Kinas Bælte og Vej-initiativ; afslutning af britisk geopolitik og dens tilhørende krige; og overvindelse af det foruroligende transatlantiske finansielle sammenbrud med LaRouches Fire Love, der begynder med en Glass-Steagall 'brandvæg' – som også er den eneste effektive 'væg', der faktisk kan stoppe A/S Narkotikas (imperiets organiserede narkotika-kriminalitet, red.) nye opiumskrig mod USA og andre, hvilket Lyndon LaRouche har sagt længe.

Menneskehedens nylige tilstedeværelse på Månens såkaldte 'bagside' og den nye æra for win-win samarbejde for menneskeheden, som der dermed er blevet åbnet for, kan kaste nyt lys på løsningen af disse centrale spørgsmål nede på planeten Jorden.

Et skridt mod en fast Kattegat-forbindelse

Den 21. december 2018 – Schiller Institutet har siden 2006 foreslået bygningen af en Kattegatforbindelse med en  magnettoastrækning mellem København og Aarhus som en del af et dansk magnettoget. Så kan man rejse mellem Danmarks to største byer på 25 minutter! Schiller Institutets forslag blev landskendt pga. Schiller Institutets Venners' valgplakat i forbindelse med folketingsvalget i 2007: Efter finanskrakket: Magnettoget over Kattegat.

Nu er der kommet nyt i sagen. Schiller Institutet hilser udviklingen velkommen, men advarer imod, at man bygger Kattegatforbindelse uden en magnettoget/hurtigtogforbindelse. Så går vi glip af at forbinde hele Danmark med moderne infrastruktur og dermed chancen for en gang for alle at afskaffe ideen om "udkantsdanmark". Biler kan gøre meget godt men kan ikke transportere folk let hurtigt og billigt mellem Danmarks to største byer på under en halv time.

Et uddrag fra Transportministeriets pressemeddelelse fra den 20. december 2018 lyder:

"Forundersøgelse af en fast forbindelse over Kattegat

Regeringen og Dansk Folkeparti udmønter nu 60 mio. kr. fra finansloven for 2019 til at igangsætte to forundersøgelser af en ren vejforbindelse og en kombineret vej- og jernbaneforbindelse over Kattegat. Parterne tager dermed næste skridt mod en fast forbindelse, som vil kunne spare trafikanterne for op til halvanden times kørsel.

Foreløbige beregninger pegede i foråret på, at en ren vejforbindelse over Kattegat sandsynligvis kunne betales af brugerne alene. Altså uden bidrag fra statskassen. Det var et resultat og et potentiale, som transport-, bygnings- og

boligminister Ole Birk Olesen ville have undersøgt nærmere. På den baggrund satte han sammen med regeringspartiernes og Dansk Folkepartis transportordførere gang i en grundigere screening af mulighederne for en fast vejforbindelse over Kattegat.

Resultatet heraf foreligger nu. Sammenfattende vil en vejforbindelse være et økonomisk rentabelt projekt, som potentielt kan realiseres uden økonomisk bidrag fra staten.

Omvendt vil en kombineret vej- og jernbaneforbindelse kræve et økonomisk bidrag fra staten på i størrelsesordenen 40-50 mia. kr. og medføre et betydeligt samfundsøkonomisk tab. Men for at sikre bred politisk forankring og et sammenligneligt samt aktuelt grundlag, når der skal tages stilling til, om en eventuel VVM-undersøgelse skal sættes i gang, vil regeringen og Dansk Folkeparti igangsætte forundersøgelser af en ren vejforbindelse samt en kombineret vej- og jernbaneforbindelse...

Forundersøgelserne sættes i gang primo 2019 og forventes at være færdig i løbet af 2021, hvorefter der vil kunne sættes gang i en VVM-undersøgelse, som danner det endelige beslutningsgrundlag for en anlægslov.

De øvrige partier (S, SF og RV) i forligskredsen bag Aftale om en grøn transportpolitik fra 2009 vil blive tilbudt at tilslutte sig aftalen."

Hele pressemeddelelsen kan læses her: [Forundersøgelse af en fast forbindelse over Kattegat](#)

Hvad verden behøver nu

Den 3. januar (EIRNS) – Som hele verden nu ved, landede Chang'e-4 i dag på den anden side af månen, menneskehedens første landing dér nogensinde. Som EIR's stiftende redaktør Lyndon LaRouche korrekt havde forudsagt, selv før Chang'e-4-missionen formelt blev annonceret i december 2015, er en ny æra begyndt for menneskeheden. Ouyang Ziyuan, fader til og leder af Kinas program for udforskning af Månen, gav i dag et interview til CGTN-TV, hvor han diskuterede sin opdagelse af, at Månens Helium-3 vil forsyne menneskeheden med fusionskraft som energi i de næste 10.000 år. På samme tid blev den store mulighed, som månens bagside tilbyder for lavfrekvent radio-astronomi – flere gange beskrevet af LaRouche PAC's forskerhold – udnyttet allerede i går, da det kinesiske månefartøj blev koblet sammen med missionens Queqiao-relæstation, hvorved man dannede et sammensat lavfrekvent radioteleskop, der rækker langt ud over vores galakse, idet månens masse beskytter det mod jordens interferens.

Samtidig måler månefartøjet den lokale vandkoncentration med henblik på en fremtidig bemanded landing. Men endnu vigtigere er Chang'e-4's rolle i vores arts historiske fremskridt fra jorden og ud i solsystemet, galaksen og hinsides, der blev indledt mod enorme odds af heroiske tyskere, russere og amerikanere i det 20. århundrede. Men det blev brutalt lukket ned af Storbritannien efter de amerikanske bemandede månelandinger i 1969-72. Endeligt, efter to tabte generationer, er denne menneskehedens store kamp atter genoptaget. Vi erindrer ordene fra den store sovjetiske rumforsker Sergei Pavlovich Korolyov til hans hold på Baikonur den 4. oktober 1957, da Sputnik blev opsendt med succes: »Menneskehedens bedste sønners drømme er blevet til virkelighed – stormen mod rummet er begyndt.«

En ny æra er begyndt, hvis... – hvis, og kun hvis, vi drager klar fordel af den. Hvis vi i stedet går glip af denne sidste

chance, kan menneskeheden falde tilbage til forrige århundredes mørke eller værre. På samme dag som månelandingen, den 2. januar (EST – red.), drev præsident Donald Trump den britiske fjende til raseri i et halvanden times TV-transmitteret kabinetmøde, hvor han placerede ansvaret for fred i både Afghanistan og Syrien på disse lande samt deres naboer, herunder Indien, Pakistan og Rusland for Afghanistans vedkommende, Tyrkiet og Rusland, måske også Iran, for Syriens. Præsidenten sagde, at Sovjetunionen i 1979 var i sin gode ret til at intervenere militært i Afghanistan, hvorfra terrorisme oversvømmede unionen. Som Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche har bemærket, åbner præsident Trump døren til en Westfalsk fredsløsning for Sydvestasien – en løsning som Kissinger, der taler for sine britiske herrer, udelukker. Disse britiske herrer vil aldrig tilgive Donald Trump for dette, så længe han lever. Den fuldstændige afskrift af præsidentens udveksling med sit kabinet er offentliggjort på det Hvide Hus' hjemmeside. Men endnu engang er det, der er yderst vigtigt om denne store forandring, ikke de faktiske omstændigheder i sig selv (endnu mindre kommentarer om dem), men snarere hvad vi, menneskeheden, gør med dem – eller undlader at gøre.

Den udgave af EIR, der udkommer 4. januar, indeholder en tale af Lyndon LaRouche fra marts 1998 med titlen »Mod et Nyt Bretton Woods.« Han talte blandt andet til embedsmænd og rådgivere for daværende præsident Bill Clinton og dermed indirekte til præsidenten selv. Efter at have tegnet et samlet levende billede af ideén om det Nye Bretton Woods-system ud fra dets bestanddele , herunder komponenter som maskinværktøjernes rolle og Den Eurasiske Landbro, var LaRouches ord, når man sætter dem på spidsen: »I siger, at det er alle gode forslag. I indrømmer, at idéerne er smukke. Men I siger, at det 'ikke ligger i kortene'. Lad mig sige jer noget: Tag lederskab eller kom af vejen!« I en artikel i samme udgave af EIR skriver Dennis Speed fra LaRouchePAC's ledergruppe med et kinesisk ordsprog, der peger i samme retning: »De, der

siger, at det er umuligt, bør ikke forstyrre dem, der gør det.«

I den nævnte tale fortæller LaRouche den usminkede sandhed om, hvad lederskab er, og hvad det ikke er. Er lederen den, der omhyggeligt analyserer og genanalyserer midlerne (eller tabene) for minutiøst at kunne veje oddsene for succes og fiasko mod hinanden? Vil Trump blive sat for rigsretsdømstolen? Vil denne eller hine forfærdelige ting ske? Eller markerer han dristigt den hidtil usynlige, kritiske vej og sætter alt på spil for sejr, som Tysklands general Alfred von Schlieffen gjorde det i første verdenskrig? Kæmp utrætteligt for at vende flanken, spar ingenting, selvom – som det ofte er tilfældet – slagets fremtidige udvikling endnu ikke kan forudsiges. Dette er den måde, kampen skal føres, på mange fronter, for LaRouches Nye Bretton Woods.

Løgneren, der er værre end »Russiagate«: Fortielsen af menneskehedens fremskridt

Den 2. januar (EIRNS) – Det nye år begynder med et paradoks, har Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche noteret sig i diskussion med sin organisation i denne uge og i sin nytårstale. Mange nationer i verden bevæger sig hen imod et nyt paradigme for økonomisk samarbejde og fred, væk fra en æra af geopolitiske krige og konfrontationer, der er forankret i kredse omkring det britiske imperium. Dette nye paradigme viser sig ikke udelukkende i det storslåede infrastruktursamarbejde omkring Kinas Nye Silkevej, der bare vokser og vokser; men også i præsident Donald Trumps diplomati

vis-à-vis den Koreanske halvø; i Japans forbedrede samarbejde med Rusland samt Japans og Indiens forbedrede samarbejde med Kina; i det forbedrede samarbejde mellem de tidligere krigsførende nationer på Afrikas Horn; ja selv i den potentielle afslutning af tilstanden af »permanent krig« i Sydvestasien ved præsident Trumps, præsident Putins og præsident Erdogans gensidigt forstærkende handlinger.

Alligevel vil den gennemsnitligt »informerede borger« i USA eller Europas nationer aldrig vide noget derom. Medierne i disse lande beskriver overvejende udgangen af 2018 som dystopisk, kaotisk eller håbløs, medmindre de kan have held til at fjerne Donald Trump fra embedet og genoprette »det transatlantiske forhold,« med ledere, der vil indføre klimaskat og fuldt ud konfrontere Rusland og Kina. Det overraskende konstruktive forhold mellem Trump og Mexicos nye præsident Andrés Manuel López Obrador eksisterer for eksempel ikke for disse medier eller deres godtroende læsere. Men det har øget potentialet for reel udvikling af Nord- og Mellemamerika. Det voksende potentiale for fred i Syd- og Sydvestasien eksisterer ikke for dem, kun den formodede »alvorlige fare« det udgør for verden, at amerikanske tropper kommer hjem fra Syrien og Afghanistan!

Fordi Schiller Instituttet, Lyndon LaRouche og Helga Zepp-LaRouche har arbejdet i årtier for at forberede paradigmet for Verdenslandbroens udrulning, der nu omfatter snesevis af lande i Bælte og Vej-Initiativet, arbejder de nu som en dominerende faktor internationalt. Idet de har kæmpet for den Westfalske tilgang til en fredsslutning, hvor alle parter indvilger i at »fremme« de andres »nytte, ære og fordel«, konstaterede Helga Zepp-LaRouche, at de nu udøver ekstraordinær indflydelse på trods af et øjensynligt minimalt mandskab. Den reelle fare ligger ikke i den påståede »trussel fra Bælte og Vej-Initiativet mod Europa« eller lignende afsindsudsagn mod menneskehedens fremskridt, men i den overhængende fare for et nyt sammenbrud af det London- og »Wall Street«-centrerede

finansielle system, ligeså slemme som i 2008 eller værre.

Nu er de konkrete politiske forslag om at adskille bankerne og om produktiv kredit, som Schiller Instituttet har fremlagt i sine rapporter, på dagsordenen. Disse tiltag samt et produktivt samarbejde inden for rumforskning, udvikling af ubegrænset fusionskraft og udvikling af relaterede plasmateknologier er nu de umiddelbare udsigtspunkter, vi bør have fokus på i 2019. Som Helga Zepp-LaRouche konkluderede i sin nytårstale: »Vi kan forme en ny civilisationens æra, hvor vi overvinder geopolitik en gang for alle. Og jeg vil bede dig om at arbejde sammen med Schiller Instituttet, så vi kan overbevise de resterende nationer, som stadig klamrer sig til de gamle antagelser, og især få de europæiske nationer til at deltage i det nye paradigme. Vi kan skabe en fantastisk fremtid, hvis vi arbejder sammen.«

Helga Zepp-LaRouches Nytårstale

Den 1. januar (EIRNS) – Helga Zepp-LaRouche udsendte følgende nytårstale pr. video i dag, udgivet på Schiller Instituttets internationale hjemmeside (<https://schillerinstitute.com/blog/2019/01/01/new-years-message-from-helga-zepp-larouche/> – red.):

Jeg vil gerne ønske alle et rigtig godt nytår. Nogle af jer husker måske, at jeg for et år siden definerede det at overvinde geopolitik som det vigtigste mål for 2018, og mange af jer tænkte nok »Geopolitik, hvad er det? Er det virkelig det mest presserende spørgsmål?« Og jeg hævdede fortsat, at fordi geopolitik var kilden til to verdenskrige, kunne vi ikke fortsætte med en sådan konfrontationspolitik i en periode med kernevåben.

Se nu, hvad der er sket i det forgangne år. Vi så en enorm mængde gennembrud, hvor adskillige regioner i verden er ved at overvinde geopolitik. Bare for at nævne nogle få: Der var det historiske topmøde mellem præsident Trump og præsident Kim Jong-un i Singapore, hvilket har ført til en proces, hvor Nord- og Sydkorea efterhånden nærmer sig hinanden. Derefter så vi pludselig Japan begynde at arbejde sammen med Kina om Bælte og Vej Initiativet. Efter det meget vigtige topmøde i Wuhan mellem præsident Xi Jinping og premierminister Narendra Modi arbejder Kina og Indien nu sammen om forskellige projekter. Og efter valget af en ny premierminister i Pakistan er der grund til at være forsigtigt optimistisk omkring en forbedring i forholdet mellem Pakistan og Indien.

Også Afrika er med: Nationerne på Afrikas Horn – nemlig Somalia, Djibouti, Eritrea og Etiopien – som før enten ingen forbindelser havde eller lå i direkte konflikt, arbejder nu sammen om infrastruktur og har diplomatiske forbindelser. Hele det Afrikanske kontinent er fyldt med en optimistisk ånd på grund af det, Kina har gjort der, og tiltrækker nu også investeringer fra mange andre lande rundt om i verden. Men måske er den mest interessante af alle disse udviklinger præsident Trumps meddelelse om, at USA vil trække sig ud af Syrien. Dette er i øjeblikket årsag til en meget ironisk situation, fordi mange af de mennesker, der skreg »Ami gå hjem!« for bare nogle få år siden, nu siger, at USA skal blive der under alle omstændigheder; alt andet vil føre til kaos, det er en foræring til præsident Putin og Rouhani og så videre.

Tænk engang over det: Er det ikke bedre, at Trump indfrier sit valgløfte og afslutter sine forgængeres permanente krige? Og han har lovet det samme for Afghanistan; at efter de forgæves bestræbelser på at løse situationen i Afghanistan militært, er det nu hensigten at løse dem gennem forhandlinger og at involvere alle de store naboer til Afghanistan. Så er det ikke bedre at gå i denne retning, at søge løsninger gennem

diplomati og forhandling? Der er dog stadig nogle kræfter, som stædigt holder sig til det gamle geopolitiske paradigme, først og fremmest den britiske regering. Se den seneste rapport fra Overhuset, som er et geopolitikkens mesterværk af den værste slags («UK foreign policy in a shifting world order,» se <https://publications.parliament.uk/pa/ld201719/ldselect/ldintr/el/250/250.pdf> – red.). Så er der naturligvis EU og desværre også Berlin-regeringen: De insisterer absolut på, at deres »regelbaserede orden« skal opretholdes.

Men dette virker ikke rigtigt så overbevisende. Og jeg vil faktisk opfordre dig til at stille dig selv spørgsmålet: »hvilken vej er bedre?« Kig på nytårsbudskabet fra Kinas præsident Xi Jinping, som er en meget stolt opremsning over alle de utrolige mange resultater Kina har leveret i det forløbne år, alle industriparkerne, den smukke bro mellem Macao, Zhuhai og Hong Kong og mange sådanne projekter (<https://america.cgtn.com/2018/12/31/full-text-2019-new-year-speech-by-president-xi-jinping> – red.). Kina har løftet 10 millioner mennesker ud af fattigdom på blot et år og er overbevist om, at det vil løfte alle de resterende fattige ud af fattigdom inden år 2020. Dette er et budskab fra en mand, der bekymrer sig om sit land og sit folk. Og se venligst på denne tale selv, især på grund af det enorme anti-Kina hysteri, der foregår. Og sammenlign så det nytårsbudskab med kansler Merkels, for hvem det er vigtigt at understrege, som den vigtigste begivenhed i 2018, at hun meddelte sin fratræden, og ellers er det bare mere af det samme gamle, og har ikke nogen vision overhovedet.

Fremadrettet tror jeg, at vi står over for dramatiske ændringer i det kommende år 2019. Det er endnu ikke klart, hvad disse ændringer vil være. Det er klart, at den gamle orden er i opløsning, en ny orden opstår, og hvad der vil blive de nøjagtige parametre eller principper for denne nye orden, er heller ikke afgjort endnu. Men jeg tror, at hvis vi ser på begreberne fra menneskehedens tidligere store tænkere,

som havde visionen om menneskehedens enhed, visionen om en harmonisk udvikling af alle nationer, er det sådanne tænkere, vi kan spørge til råds. En af dem er Konfutse, en anden er Nikolaus von Kues, Gottfried Wilhelm Leibniz, og naturligvis også John Quincy Adams og mange andre – men bare for at nævne nogle få.

Så jeg tror, vi står ved et absolut historisk skæringspunkt. Vi kan forme en ny civilisationens æra, hvor vi overvinder geopolitik en gang for alle. Og jeg vil bede dig om at arbejde sammen med Schiller Instituttet, så vi kan overbevise de resterende nationer, som stadig klamrer sig til de gamle antagelser, og især få de europæiske nationer til at deltage i det nye paradigme. Vi kan skabe en fantastisk fremtid, hvis vi arbejder sammen.